

עשה להם הנחה והתיר להם שלש
ימי-אפלה... * * *

בשבת זו עמדו שני הלוצים לפני בית-
הכנסת בזכרון-משה ועשו להם סיגריות,
"מאטוסיאן". יצא אליהם יהודי חרד וצעק
בקול גדול: "אפיקורסים! ימדישמו'ניקים!
עוד מעיזים הנכם לחלל שבת בפרהסיא
גמורה!....

ענו לו הצעירים בניהותא ואמרו: "אל
נא תצעק ד' יהודי. דע לך, חביבי, כי בעניני
דת אננו נוהגים דוקא עפ"י שיטת הרבנים
מ"אגדת-ישראל" ולפיכך פגינו במזהם
לכטריק וגם להקאדי הבקיאים כנראה בעניני
יהדות והם התירו לנו מיד "ענג'שבת" זה...
* * *

תמול הגיע מברק מאונדו על שם ר'
חיים וסיעתו בזו הלשון:

"התלגרם של עזמות הגיעני במועדו.
אכלנו ה... (כאן יצא מטושטש מהמברקה).
בקרום אצא לדרך על הגמל- עם הג'שמש"
שלנו. Stop רבנו נורטקליף חולק מסוכן—
בקשו רחמים בעדו אצל הנתל המערבי!
ועל החתום: הק' משה סזימא.
מיד לאחר שנתקבל המברק הזה נתכנסה
החבריא לבית-המדרש—כד אומרים—ועשו
"מי-שכרד" לנורטקליף וגדבו ח"י ק"ג
לטובת האגודה חסיני...

עזמות

של ה"ציוניסטן" כי המנדט נדחה שוב מפני
בראזיל....

ויודע אני בסוד כי מברק כזה ע"א,
"מכשול חדש" הגיע גם לעתון אחר האוהב
"סנסציונות", כידוע, עוד שני ימים קודם,
כנהוג, ובכ"ז מצא לנחוז להוריד את ה"זידוע"
ה"סנסציונלית" הזו לתוך הסל השקט....

ואולם "ניטשיבו!" כמו שאומרים
עורכינו הרוסים. לכל יש עצה ב"ה, ולמהרתו
הופיע בעתון התגון של ה"ציוניסטן" מברק
שני לאמור: "יש תקוות טובות לאשור
המנדט הא"י במושב הקרוב של מועצת חבר-
הלאומים".

טובן מאלו, כי המברק השני לא הגיע
אלינו....
* * *

ומספרים עוד כי נסיכו פולניה שלחו
פעם ועדה מיוחדת ושהתיצבה לפני הצר
ניקולאי ובקשו ממנו להקל את עלו מעליהם
ולתתיר להם לכהפ"ה אוטונומיה פנימית.

ענה להם הצר: צר לי מאד שלא
אוכל למלא את בקשתכם זו, זכי טובים
אתם מעם ישראל בארצי שקבל עליו את
הדיון וקבע לו רק יום אחד לאבל בט' באב?
ואולם בשבילכם מוכן הנני לעשות הנדחה
ולתתיר לכם לקרא לאבל שלשה ימים...
כלפי מאי ספרתי לכם כל זאת? —

כה כלפי זה שבנידודנו באו בימים האלה
לפני המושל ודרשו מאתו לתתיר להם הפגנות
ברחובות ולא הסכים לבקשתם, ואולם להיות
שליהודים יש יום אחד של אבל בשבוע זה.

ראו הערבים את המרוצה והתחילו גם הם
רצים בלולים ודחופים וקמה כהלה נוראה.
ואתא הקב"ה והביא אירלנדים מיד והבהלה
קמת לדממה, "חדרטיא, חרדגיא"!

ובנידודנו סגורים כלם, הוץ מבתי-
מרות... גם בתי-המספרה המלאים תמיד
יהודים נסגרו, רק בני-עמלק פותחים את
דלתיהם למחצה כמו ב"הול-המועד", דלתים
"כמעט" סגורות, כמש כמו במועצת-המורים
האהרונה....

ואת זה לעמת זה עשו הגויים: בשעה
ש"חדד וקיניון" פתחו את שעריהם לרוחה,
היתח חנותו של שכנה הפתחה תמיד
ללקוחות יהודים, סגורה ומסגורת
כיריהו בשעתה....

גם הכוכבת שלנו מלפתה באה בלי
פחד וספרה לנו כי יודעים בכפרם ש"סמואיל
כבר הביא בכיסו את הקושאן...
ואינה יודעת כי אחרי "כושן" יש גם
"רשעתים"...

וראו מה בין בני לבן חמי: בשעה
שכל הגבעוניות והליפתאיות, ושואבות-מים
והוטבות-עצים שלנו, הופיעו בלון בשכונות
היהודים, בשעת זו התפרצה מרת אלקה אשת
ר' פישר משערי-הסד לעזרת נשים ומראה
בשמחה:

— עכשיו בודאי לא יהיו "פוגרומים
בירושלם! ברוד השם...
— מה יש? — שאלו הנשים בתמיהה
— בעלי ושיחי' קרא זה עכשיו בעתון

ברחובות ירושלם. נכנסתי לחורבה וראיתי
ב"ה כל חנויות אחבי פתוחות, ושומר
ישראל גוי-אחד מ"עשרת השבטים" מטייל
ארוכות וקצרות וחרבו על ירכו ממש. עברתי
גם לפני שוק הירקות והתרנגולות ומצאתי
שם מחלקת גדולה בין הביצים והתרנגולות.
ביצה אחת שנולדה ביום-טוב טענה בחוצפה
כי קדמה לתרנגלת, וזו טענה כי אלמלי
היא לא היו ביצים בעולם, וגם לא באה
החלטת בנידודנו בראמאללאה לאסר ביצים
עזובות לטובת האגודה, וכמעט שלא הגיע
הדבר לשפיכת-דמים, אלמלי מהר תרנגל-
יהודי שעמד על המשמר והפריד בין הביצה
והזרע של התרנגלת העזובה...

בדרכי נפגשתי במוכר דגים ושאלתי
מכנו אם גם הוא סגר את חנותו היום
לכבוד האבל.

— "אתרק!" — צעק אלי בקול—חנתי
פתוחה, כי כ"ז זה יקנה ממני אוקיה דגים ב"ה
גרוש ויותר אם לא יהיה ודיים? —
ונסתלק....

באותה שעה נזכרתי בבחלה שקמה
ביום אשני בשביל מעשה ב"חד-גדיא":
תיל יהודי הלך לקנות דג והכניס ידו
לכיסו להוציא כסף לשלם, ואתא שונרא
והטף את הדג וברח, אתא היהודי ורדה אחרי
החתול דהטף לדג, ואתא הערבי מוכר-זדגים
ורדף אחר היהודי שלא שלם. ראה החתול
כי עסק-ביש וזכר פתאם את דברי ה"פרוקי
למצייה" של המושל בדבר אסור האספות
ברחובות בזמן הזה ועזב את הדג, בינתיים

ואגב יובה ה"רבי" גם לסנדק בברית
מילה ביום כ' תמוז, זכר להרצל, והנני
מברכו בשמי ובשם כל תלמידי בארץ ובחור
בברכת מזל-טוב לכבוד זנב ר' דוד
ממשפחת יהודה, שיוכה בימיו להקים
סכת דוד הנפלת....

* * *
תמול יצאתי לי לעשות "אינספיקציה"

הרכה רכבים למקום וגם ל"ה"רבי" שלנו.
מתחלה הודיעו העתונים כי יפליג מלכסני
דריה ליפו, וכשיהודי אומר כי הוא נוסע
לורשו, סימן הוא שהוא נוסע ל"גא,
ע"כ נסע הרבי לא ליפו אלא ללוד ולא באניה
אלא ברכבת והכל מפני עינא-בישא... כל
תלמידים יצאו לקראתו בשעה שש
בערב, כפי שהודיעו העתונים, ועמדו על
פרשת-דרכים לפני הדאר. ר' חיים וסיעתו
יצאו אל תחנת-הרכבת, והרב קוק הרגיש
באפן טיילפתי כי לא זו הדרך ומזל-טוב
בשעתנו נסע במוכנית על דרך "מושבי-זקנים"
בלוית המוכיר הפרטי והאזרחי שלו, כלומר
השמש לימינו ולשמאלו ה"קאוואס" בע"י
הנכפים שירש מ"ההכס-בשי, ומרוב עמקותו
הגיע ל"שערה-עמק". הוא קרא: "ממעמקים
קראתיך!" והרבי ענה: "לכו ונעלה אל
הר קסטל" ובשעה 8 לחצי בערב הגיע בשלום
למחנה-יהודה וכל הקהל עשה לו "פומבוו"
הכו לפניו באצבע צרדה וענו ואמרו
כלם: "שלום-עליכם, רבי!" — "עליכם-
שלום!" תלמידי החביבים...

ואגב יובה ה"רבי" גם לסנדק בברית
מילה ביום כ' תמוז, זכר להרצל, והנני
מברכו בשמי ובשם כל תלמידי בארץ ובחור
בברכת מזל-טוב לכבוד זנב ר' דוד
ממשפחת יהודה, שיוכה בימיו להקים
סכת דוד הנפלת....

ואגב יובה ה"רבי" גם לסנדק בברית
מילה ביום כ' תמוז, זכר להרצל, והנני
מברכו בשמי ובשם כל תלמידי בארץ ובחור
בברכת מזל-טוב לכבוד זנב ר' דוד
ממשפחת יהודה, שיוכה בימיו להקים
סכת דוד הנפלת....

ואגב יובה ה"רבי" גם לסנדק בברית
מילה ביום כ' תמוז, זכר להרצל, והנני
מברכו בשמי ובשם כל תלמידי בארץ ובחור
בברכת מזל-טוב לכבוד זנב ר' דוד
ממשפחת יהודה, שיוכה בימיו להקים
סכת דוד הנפלת....

ואגב יובה ה"רבי" גם לסנדק בברית
מילה ביום כ' תמוז, זכר להרצל, והנני
מברכו בשמי ובשם כל תלמידי בארץ ובחור
בברכת מזל-טוב לכבוד זנב ר' דוד
ממשפחת יהודה, שיוכה בימיו להקים
סכת דוד הנפלת....

* * *
תמול יצאתי לי לעשות "אינספיקציה"

חומותיה, אש לפניכם תאכל וסביכם נשערה
כאדו, ואחר כל הקפת קורא להזון בקול:
"פודה ומציל הושיעה-נא! תקיף לעד
הצליחה נא!" והקהל עונה אחריו: על
ישראל הצהרתו, על ישראל שמירתו!"

אחריהם הולכים המשוררים, כשולבים
ואתרוגים בדיהם, מנענעים לכל הרוחות
עפ"י האר"י ז"ל ואומרים בכונה: "הודו"
לך' כי טוב... והמשטוף המעולה פותחת
בשירה: "שאו נס ציונה, דגל
"מחפה יהודה", מי ירכב ומי ברגל, נעשינא
לגדודים".

וה"חלוקי" עובר לפני הארון, לבושים
כלם קמיעות בעלי שש סגולות מתחת
למחלצות כדי להשמר מפני המזיקין ביהוד
בעיר העתיקה, אח"כ קוראים את המגילה:
"להיות עתידים ליום הזה כי פחד היהודים
נפל עליהם" והמהדרין זמן המהדרין מוסיפים
בלחש: כי יש לנו ב"ה גם תודור ותדהר
ופרי עין הרר וגם קוק ולוק וסרדיוטים בשוק.
וחסידים אומרים בשם הרבי מדרוהר
בפ"ש: הקול קול עשו ותידים ידו יעכב...
* * *

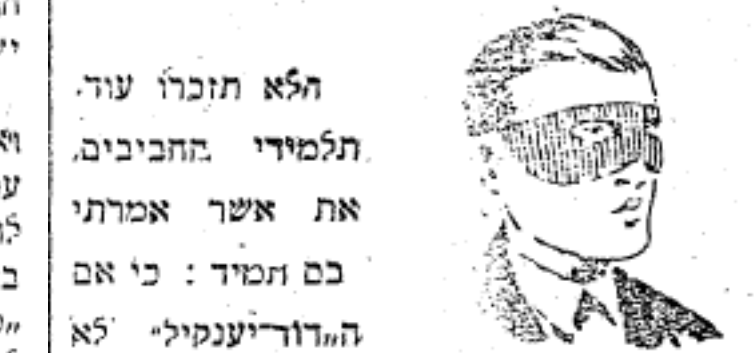
וכשהקב"ה רוצה הוא שולח עזרתו מבל
צד, וגם ה"רבי" שלנו שיחי' חזר אל ה"חדר"
בשעה טובה ומוצלחת, ביום ט"ו תמוז, ממש
כמו לפני שנתים בבואו לשכון בכבוד על
הריהויות, אלא שהפעם היתה לו כנראה
קפיצת-הדרך ולא שעה לחזמנת. "ידידו"
במצרים, עשה קפנדריא ונסע ישר אל החדר
ביפה שעה אחת קדם...

וכשהקב"ה רוצה הוא שולח עזרתו מבל
צד, וגם ה"רבי" שלנו שיחי' חזר אל ה"חדר"
בשעה טובה ומוצלחת, ביום ט"ו תמוז, ממש
כמו לפני שנתים בבואו לשכון בכבוד על
הריהויות, אלא שהפעם היתה לו כנראה
קפיצת-הדרך ולא שעה לחזמנת. "ידידו"
במצרים, עשה קפנדריא ונסע ישר אל החדר
ביפה שעה אחת קדם...

וכשהקב"ה רוצה הוא שולח עזרתו מבל
צד, וגם ה"רבי" שלנו שיחי' חזר אל ה"חדר"
בשעה טובה ומוצלחת, ביום ט"ו תמוז, ממש
כמו לפני שנתים בבואו לשכון בכבוד על
הריהויות, אלא שהפעם היתה לו כנראה
קפיצת-הדרך ולא שעה לחזמנת. "ידידו"
במצרים, עשה קפנדריא ונסע ישר אל החדר
ביפה שעה אחת קדם...

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

הלא תזכרו עוד.
תלמידי החביבים,
את אשר אמרתי
כס תמיד: כי אם
ה"דודיענקיל" לא

ירצה לא יזיה כלום, ואלמלי זיה רוצה
לעוד את הסדר מהלכתו בפסח ראשון ובשני
לנוכח-כרו, לא היו בנידודנו נותנים בנו אז
סימנים אפילו למכה ראשונה...

ר' טודרוס זה שלנו אינו ידע
"הכמות", ומיד בכניסתו לבית-המדרש לפה
בידו את רסן ה"גבאות" ונהל אותה ביד
רמה קרי להטייל אימה על הצבור....
וזהו סדר ההקפות שלו לכבוד מתי-

תורה שלנו: פותחין את הארון והגבאי מבד
את עצמו בפסוק ראשון של "אתה הראית
לדעת!", מוצאים את הכליזמר הגדולים
ומחלקם ל"אורחים מוצאים את הכליזמר הגדולים
אותם בפסוק: ויהי כנסע הארון במכוניות
וכו' עד "היפוצו אויביך ויגוסו כישנאיד
מפניך" עד גמורא. והם "יודעין-ננו" ועובדים
על כל הכלים, נוסח אילנדיה, ועושים שבעים
ושבע הקפות לעילא ולעילא מבל תושבתתא
בעגלה ובזמן קריב, יומם ולילה יסוכבו על

תורה שלנו: פותחין את הארון והגבאי מבד
את עצמו בפסוק ראשון של "אתה הראית
לדעת!", מוצאים את הכליזמר הגדולים
ומחלקם ל"אורחים מוצאים את הכליזמר הגדולים
אותם בפסוק: ויהי כנסע הארון במכוניות
וכו' עד "היפוצו אויביך ויגוסו כישנאיד
מפניך" עד גמורא. והם "יודעין-ננו" ועובדים
על כל הכלים, נוסח אילנדיה, ועושים שבעים
ושבע הקפות לעילא ולעילא מבל תושבתתא
בעגלה ובזמן קריב, יומם ולילה יסוכבו על